

ההסתדרות הציונית העולמית
World Zionist Organization
המחלקה לפעילות בתפוצות
Department for Diaspora Activities

בית העם

שיג ושיח ציוני

יום הזיכרון ליצחק רבין ז"ל
הצעה לטקס

יזום והפקת התוכנית: המחלקה לפעילות בתפוצות, תשע"ה
עריכה ראשית: גוסטי יהושע ברוורמן, ראשת המחלקה לפעילות בתפוצות

עריכה: אראלה גורן

ליקוט, עריכה, ריכוז והפקה בפועל: אסנת דבורקין

החוברת הופקה לצרכים חינוכיים פנימיים בלבד

המעוניינים בהפעלת התוכנית ובקבלת פרטים בנושא
מתבקשים לפנות למחלקה לפעילות בתפוצות: BeitHaam@wzo.org.il

"רבין היה שם תמיד בתפקיד הנכון" אביהו רונן

במוסף זה נאספו טקסטים העוסקים בהידברות ובגבולות השיח הלגיטימי בדמוקרטיה ובעולם היהודי-ציוני. יום הזיכרון ליצחק רבין הוא יום בו הנושאים של הידברות וגבולות השיח והעשייה עולים כמסר מרכזי, שצריך לעסוק בו ולחנך אליו. מוסף זה, מבקש לאתגר את עצמנו וסביבתינו, לחשוב על הנושאים האלו ולהיאבק על שמירת השיח היהודי, הציוני והדמוקרטי כשיח חיובי ופורה. הטקסטים במוסף זה עוסקים בנושאים האלו באמצעות מקורות הקשורים לרצח יצחק רבין ז"ל ובאמצעות מקורות מתקופת מבצע "צוק איתן".

תוכנית "בית העם" פותחה ע"י המחלקה לפעילות בתפוצות, ההסתדרות הציונית העולמית, במטרה לעודד שיג ושיח בנושאים של משמעות הציונות במאה ה-21. האם הושלם החזון הציוני? מה תפקידה של מדינת ישראל עבור החיים מחוצה לה ואיזה חזון יש לכולנו עבורה?

באמצעות מגוון תכנים הכוללים טקסטים מסורתיים ומודרניים, סרטונים, יצירות אומנות, משחקים ועוד, אנו שואפים ליצור דיון תוסס, ביקורתי ועדכני במרכיבי הזהות הציונית במאה ה-21.

התוכנית מזמינה את משתתפיה לדון בשאלות זהות אישית, דתית ורעיונית, במשמעות העצמאות המדינית של העם היושב בציון ויחסי הגומלין המתקיימים בין היהודים החיים בישראל לבין אלה החיים בתפוצות.

זוהי הזדמנות לכל אחת ואחד, ללא תלות בידע מוקדם, להכיר ללמוד, לחשוב, לדון ולהרהר על משמעות הציונות עבורה ו.

"בית העם" מכיל מערך של 12 חוברות פעילות בנושאים שונים.

תוכנית "בית העם" קיימת בעברית, באנגלית, בספרדית ובפורטוגזית ותורגם לשפות נוספות בהתאם לדרישה. התוכנית מתאימה לגילאים שונים, לצרכים מקומיים ולסוגיות קהילתיות שונות. בנוסף מפיקה המחלקה חומרים חינוכיים לחגים ולמועדים שונים. צוות המחלקה עומד לרשותכם בתכנון קורסים מתמשכים, סמינרים, הנחיה מקצועית והכשרת מנחים מקומיים להנחיית בית העם. נשמח לקבל הערות ורעיונות שסייעו לנו להמשיך ולפתח אמצעים להעמקת השיח הציוני.

אנו מאחלים לכם חוויה פוריה ומשמעותית,

גוסטי יהושע ברוורמן, ראשת המחלקה לפעילות בתפוצות.

יצחק רבין, עצרת השלום תל אביב, 4.11.95

"תרשו לי לומר, שאני גם מתרגש. אני רוצה להודות לכל אחת ואחד מכם, שהתייצב כאן כנגד האלימות ובעד השלום. תמיד האמנתי שמרבית העם רוצה בשלום, מוכן ליטול סיכון לשלום. ואתם כאן, בהתייצבותכם בעצרת הזו, מוכיחים עם רבים אחרים, שלא הגיעו לכאן, שהעם באמת רוצה בשלום ומתנגד לאלימות. אלימות היא כרסום יסוד הדמוקרטיה הישראלית. יש לגנות אותה, להוקיע אותה, לבודד אותה. זו לא דרכה של מדינת ישראל. יש דמוקרטיה, יכולות להיות מחלוקות, אך הכרעה תהיה בבחירות דמוקרטיות. יש אויבים לשלום, המנסים לפגוע בנו במטרה לטרפד את השלום. בלי שותפים לשלום אין שלום. זה כרוך בקשיים, גם במכאובים. אין דרך לישראל בלי מכאובים. עדיפה דרך השלום מאשר דרך המלחמה. אומר לכם את זאת מי שהיה איש צבא ושר ביטחון, ורואה את כאבי המשפחות של חיילי צה"ל. למענם, למען בנינו ונכדינו."

יזכור

מזכור את הרעות אשר ליוותה את דמותו, דמות החייל, הלוחם והמפקד, שר צבאות ישראל, מאז ימי הפלמ"ח וצה"ל.
מזכור את הלוחם אשר ייחל להגיע אל היום בו יוכל לכתת את חרבו למזמרה, לשבת תחת גפנו ותאנתו באין מחריד ולהנות מפרי השלום.
מזכור את המדינאי אשר חזה עתיד אחר לעם ישראל, לחם את מלחמת השלום ונפל על פתחה של תקופה חדשה.
יזכור וינצור עם ישראל את זכרו של ראש ממשלת ישראל, יצחק רבין, זכרונו לברכה.
ישייל עם ישראל ויאבל על חזון ושליחו אשר חדלו.
יזכור אלוהים את נשמת יצחק בן רוזה ונחמיה רבין, חיל, מפקד ומצביא.
מדינאי חולם ומגשים, אשר נקטף בכדורי מרצח בן עמנו, מעולם העשייה, עולם השלום ועולם החזון.
תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

אל מלא רחמים- החזן הראשי של צה"ל

https://www.youtube.com/watch?v=gwHS5HC_UJU

קדיש

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. אַמֵּן:
בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיף מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב, וְאַמְרוּ אַמֵּן:
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:
יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשָּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא. בְּרִיךְ הוּא:
לְעֵלְיָא (בעשׂיית לְעֵלְיָא מַכְלָא) כֹּן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא וְנִשְׁבָּחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמְיָרָן בְּעֶלְמָא. וְאַמְרוּ אַמֵּן:
יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא כֹּן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְאַמְרוּ אַמֵּן:
עוֹשֶׂה שְׁלֹום (בעשׂיית הַשְׁלֹום) בְּקִרְוָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלֹום עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אַמֵּן:

ניתן להשתמש במבחר הקטעים הבאים מחוברת מוסף בית העם "יום הזיכרון לרבין ז"ל":

- דו"ח רצח / שלמה ארצי - עמוד 3
- כבר שמעתי כי רצח פוליטי כזה / חיים גורי - עמוד 4
- פניה אל מחנה תיאטרון הכורסא / עמוס עוז - עמוד 5
- מסכת יומא ט' דף ע"ב - עמוד 5

<https://www.youtube.com/watch?v=pKG18I8eD4U>

עקדת יצחק- מילים ולחן: נעמי שמר

קח את בנך	ומכל ההרים שבארץ הזאת
את יחידך אשר אהבת	תעלה צעקה גדולה:
קח את יצחק	הנה האש והנה העצים
והעלהו לעולה	והינה השה לעולה
על אחד ההרים	ריבונו של עולם המלא רחמים
במקום אשר אומר אליך	אל הנער ידך אל תשלח
והעלהו לעולה	אל הנער ידך אל תשלח -
על אחד ההרים בארץ מוריה	

החלל האחרון של הפלמ"ח

דברים שנאמרו על ידי מאיר שלו בעצרת הזיכרון הממלכתית בבנייני האומה, מתוך "ידיעות אחרונות" מה נותר אחרי המילים המתייפות, חשבון הנפש, הפיוס, המורשת, האחדות? נותרו מילות אמת פשוטות – בין כעס וכאב. המילים ששום אחדות מדומה לא תמחק. לא פילוג, לא מלחמת אחים. כעס ובוז – כן, כעס על הקרקע שהצמיחה את הרוצח, בוז לרעיונות שבעטיים רצח.

ונותרו הגעגועים, הגעגועים לאדם שלא אמרנו די שיבוcho בפניו, לאדם ישיר וישר, שגם אם לא כולנו הסכמנו לכל דעותיו ולכל מעשיו, ידענו שזה האיש, זה תוכו, זה ברו והם שווים.

והגעגועים לאדם שלא נסגר בתוך המיתחם המבוצר של דעותיו. שבגיל מבוגר שבו האמונות כבר מתעטפות באבן והתפיסות קופאות, ואין סוטים יותר מן הדרכים הרמוסות, פתאום, בתנופה גדולה, זינק מתוך תלמי חייו אל דרך חדשה. ושורשיה של התפנית, למי שזוכר, נעוצים עוד ביצחק רבין הצעיר, שכבר בנאום על הר הצופים, תיכף אחרי מלחמת ששת הימים, אמר שאנחנו, היהודים, איננו מסוגלים לשמחת הכובש והמנצח. כך אמר – והנה קם עליו יהודי ורצחו נפש.

והגעגועים לאדם שהוא גם בן לדור, דור עלומים שהולך וכלה לנגד עינינו. דור אחד וניפלה מכל הדורות – דור הפלמ"ח. דור שהיה ההיפך מטפילות, ההיפך מהשתמטות, ההיפך ממשיחיות, ההיפך מהוד והדר, ההיפך מקיצוניות, ההיפך מדמגוגיה. דור שליגלג על משבחו, אבל כן, מגש של כסף וכן, רעות שכזאת. והגשם, דומה, עודו יורד על פני הרעים החיים המכסים את פניהם ועל פני הרעים המתים אשר אינם מכסים עוד. וכמה מחריד היה צחוקו של הגורל, כי אל כל הכתרים שהיו ליצחק רבין, נוסף התואר הנורא המיותר הזה – החלל האחרון של הפלמ"ח. ומכאן עוד געגועים, געגועים לעצמנו, לאותו חלק ישיר וישר וערכי ואמיץ שהולך וכלה מתוך נפשותינו.

והגעגועים הקשים מכל, געגועים של משפחה, געגועי האהבה שאין מהם מפלט. געגועי אישה, ערגת אחות, געגועים של בן ובת, געגועי חבר קרוב, נכדה ונכד, כמיהת מיטה ריקה, כיסא יתום אצל שולחן, געגועי ליטוף, אלבום תמונות, געגועים פרוטים לזיכרונות, כאן עמד הבעל, כאן ישב האב, כאן האח, כאן נפל הסב.

ומה עכשיו? אכן, הזיכרון. נשקו האחרון של המת וקרב חבריו. וכך, בזיכרון, ניקח את נקמתו. לא במלחמת אחים, לא בשני שבטים מפולגים, אלא בנשק הישן, הנשק הבדוק של היהודים, בזיכרון ארוך מאוד וחד. אנחנו שזוכרים את כל הכלבים השוטים של תולדותינו. נזכור גם את הרצח הזה, נזכור מי נרצח, נזכור מי רצח, לא נשכח.

“סלחי לי, נעה. אבל אני לא רוצה לדבר על סבא יצחק. אני לא רוצה לצטט קטעים נבחרים מהגותו, ללמוד על אורחות חייו ולשיר לו 'לבכות לך'”.

אסף בנימין, אתר כיפה

<http://www.kipa.co.il/now/23510.html>

תסלחו לי שאני לא רוצה לדבר על השלום. אני רוצה לדבר על סבא שלי. במילים אלו פתחה נעה בן ארצי את הספדה בהלווייתו של סבה, יצחק רבין ז"ל, לפני כ-12 שנים, ובמילים אלו יפתח כנראה גם הטקס העירוני לזכרו, השנה.

מילים אלו נצרבו עמוקות בלב השומעים. לא היה אדם בקהל המנחמים שלא התרגש בשמעו את קול בכיה של נכדה צעירה, אשר חושפת קווים אישיים רכים מדמות המנהיג הקשוחה. כילדה בתמימותה ביקשה לראותו לא כאיש ציבור ולא כפוליטיקאי. ביקשה לראותו כסבא, כזה ששיחק בצמותיה, וחילק לה סוכריות. סבא, נרצח.

אך מי שהיה סבא של נעה, אינו סבא שלנו. בשבילנו היה זה 'אדוני ראש הממשלה'. אותו אחד שבחרנו בו, או בירבו. אותו אחד שהפגנו נגדו, או בשבילו, או בשבילנו. אותו אחד שנסע לייצג אותנו בעולם, שחתם על הסכמים בשמנו, אותו ראש ממשלה שניסה להורות לנו את הדרך. ראש הממשלה, נרצח. שני אנשים נרצחו בחשון מר מתמיד, תשנ"ו. נעה איבדה את סבא שלה, אנחנו איבדנו את ראש הממשלה.

ביום הזכרון ליצחק רבין ז"ל, אין הוא משמש כסבא של נעה. סבים, בדרך כלל, אינם מקבלים יום זיכרון ממלכתי. הם גם אינם זוכים ללוויה ממלכתית, ואין שרים שירים לזכרם ברחבי היכר. באופן אישי, לא הכרתי את סבא של נעה, ואינני נוהג להשתתף באזכרות של אנשים שאינני מכיר. אינני מדליק נר לזכרם, לא אומר 'אל מלא רחמים', ואף לא מכתת רגלי אל קברם להניח אבן. אין זאת משום שיש לי משהו נגדם, חלילה. אני פשוט לא עושה זאת, וגם אתם.

ביום הזכרון ליצחק רבין ז"ל, אנו מציינים את רצח החברה. אנו מציינים את העם שנרצח, ולא את האדם. אנו מציינים את הסובלנות שלא היתה, ואוי לנו אם לא נבנה אותה. אנו מציינים את מלחמת האחים שאורבת לפתחנו, עדיין. אנו מציינים את התיעוב לרוצחי נבחר ציבור, נבחר עם ישראל. סלחי לי, נעה. אני לא רוצה לדבר על סבא שלך. אני לא רוצה לצטט קטעים נבחרים מהגותו, ללמוד על אורחות חייו ולשיר לו 'לבכות לך'. אולי אעשה זאת ביום אחר. אולי אלמד על גבורתו במלחמות ישראל ביום הזכרון לחללי צה"ל. אולי אלמד על ההיסטוריה שעיצב, לטוב ולרע, בספרי דברי הימים. אולי פעם אבוא לשמוע ממך מי היה האיש. אבל לא היום.

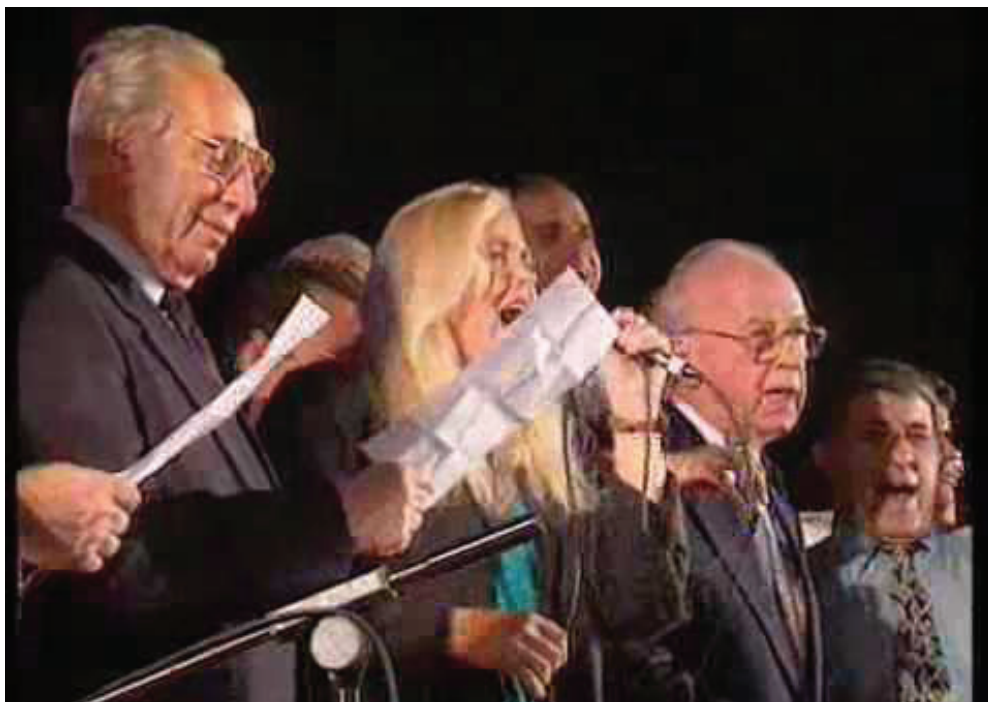
קיום טקסי-הלל למשנתו ואישיותו של יצחק רבין במסגרת הממלכתית, הוא ניצול, בלא משים, של ערכו הגבוה של היום הזה לקידום של דעות אישיות. אנשים אשר דרכו של יצחק רבין ז"ל זרה להם, ובכללם ציבורים שלמים, אינם מוצאים את מקומם בין כסאות האולם בשעות הטקסים, ולא ירחק היום בו יהפכו טקסים אלו לנחלתם של בודדים. אנא מכם, אל תרצחו לנו את היום הזה. אנחנו כוח מול האויב האמיתי שמסתובב בינינו, השמאל הרדיקלי, ותודה לחבריה שלי שמסתבר שנקראים 'האמיתיים'.

התקווה / מילים: נפתלי הרץ אימבר

כָּל עוֹד בִּלְבָב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדֵי הוֹמָה
וּלְפָנֵינוּ מִזְרַח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה

עוֹד לֹא אֲבִדָּה תְקוּנָתִנוּ
הַתְקוּנָה בֵּת שְׁנוֹת אֲלֻפִּים
לְהִיּוֹת עִם חֶפְזֵי בְּאֶרֶצֵנוּ
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם

רקמה אנושית אחת / מילים ולחן: מוטי המר

כשאמות, משהו ממני, משהו ממני
ימות ברך, ימות ברך.

כשתמות, משהו ממך בי, משהו ממך בי
ימות איתך, ימות איתך.

כי כולנו, כן כולנו
כולנו רקמה אנושית אחת חיה
ואם אחד מאיתנו
הולך מעמנו
משהו מת בנו –
ומשהו, נשאר איתו

אם נדע, איך להרגיע, איך להרגיע
את האיבה, אם רק נדע.

אם נדע,
(אם נדע להשקיט את זעמנו)
אם נדע להשקיט
על אף עלבוננו, לומר סליחה.
אם נדע להתחיל מהתחלה.

כי כולנו...

https://www.youtube.com/watch?v=cobPO_0eS1A

One Human Tissue / Lyrics and music: Motti Hammer

When I shall die, something of mine, something of mine
will die in you, will die in you.

When you'll die, something of yours, something of yours in me
will die with you, will die with you.

Because all of us, yes all of us
area all one living human tissue
and if one of us
goes from us
something dies in us -
and something, stays with him

If we'll know, how to comfort,
how to comfort
the hostility, if only we'd know.

If we'll know, how to quiet our rage
(if we'd know how to quiet)
despite the fury of our humiliation,
to say sorry.
If we'd know how to start from the
beginning.

Because all of us...

HATIKVA (The Hope) / Lyrics by Naftali Herz Imber

As long as in the heart, within
A Jewish soul still yearns,
And onward, towards the ends of the east,
An eye still gazes toward Zion;

Our hope is not yet lost,
The hope of two thousand years,
To be a free people in our land,
The land of Zion and Jerusalem.

https://www.youtube.com/watch?v=cobPO_0eS1A

“Forgive me, Noa, but I don’t wish to speak of Grandpa Yitzhak. I do not wish to quote select excerpts of his philosophy, learn about his life and sing ‘Crying for You’”.

Assaf Binyamin, Kipa Website

<http://www.kipa.co.il/now/23510.html>

‘Forgive me for not wanting to speak about peace. I’d like to talk about my grandpa.’ These were the opening words of Noa Ben Artzi’s eulogy at her grandfather, Yitzhak Rabin’s funeral 12 years ago, and the same words will probably open his annual memorial ceremony in my hometown.

These words touched the hearts of the listeners. Every one of the mourners in the crowd was moved by the weeping of the young granddaughter who unveiled soft personal traits in the tough leader’s character. As an innocent child, she sought to regard him not as a public figure or politician, but rather as her grandfather, who used to playfully caress her braids and give her candy. Grandpa was murdered.

But the man who was Noa’s grandpa is not our grandpa. To us he was Mr. Prime Minister. The one we elected, or his adversary.

The one we demonstrated against, or for, or for us. The same one who had represented us around the world, who signed agreements on our behalf, the prime minister who tried to show us the way. The prime minister was murdered.

Two men were assassinated that bitter November evening in 1995. Noa had lost her grandfather; we had lost the prime minister.

On Rabin’s Memorial Day we do not commemorate Noa’s grandpa. Grandfathers don’t tend to get nationally commemorated. They also don’t get an official, national funeral, nor have songs sung in their memory across squares. I did not know Noa’s grandpa personally, and I don’t often go to memorial services for people I don’t know. I don’t light a candle in their memory, or recite El Maleh Rachamim, or go all the way up to their grave to place a stone on their tomb. It’s not because I have anything against them, G-d forbid. I just don’t. And neither do you.

On Rabin’s Memorial Day we commemorate a society assassinated. We make note of a people murdered, not of one man. We speak of the absence of tolerance, and warn ourselves never to refrain from rebuilding it. We denote the war still apt to break out between us, brothers. We remember how much we loathe those who kill elected leaders, chosen by the Jewish People. Forgive me, Noa. I don’t wish to speak of Grandpa Yitzhak. I do not wish to quote select excerpts of his philosophy, learn about his life and sing ‘To Cry for You’. I might do that another day. I might study about his bravery during Israel’s wars on the Memorial Day for fallen IDF soldiers. Perhaps I’ll learn about the pages of history that he had shaped, for better or worse. Maybe someday I’ll come over and hear your version of this man. But not today.

Glorification ceremonies of Yitzhak Rabin’s teachings and persona on a national level inadvertently exploit the supreme value of this day for the promotion of personal opinions. People who find Rabin’s way alien to theirs, including large segments of the population, feel uncomfortable and out of place during such ceremonies, and it won’t be long before they are attended by a mere few. Please, don’t kill this day.

The Palmach's Final Fallen Soldier

Meir Shalev, the National Memorial Rally, Jerusalem

What is left after the embellished words, the self-scrutiny, the peacemaking, heritage, unity? Only simple words of truth – between anger and pain. The words that no fake unity will ever erase. No division, no war between brothers. Anger and contempt – yes, anger over all that had fed and nurtured the killer, contempt for the ideas in the name of which he killed. And longing remains, longing for a man who we did not praise in person quite often enough, a man who was direct and honest, who, even if we did not agree with all his opinions or actions, we knew to be as he was, inside and out, with no pretense.

And longing for a person who did not lock himself within the fortified boundaries of his own opinions. Who, at the ripe age when beliefs are fossilized and perceptions frozen, and rarely do you steer off worn-out paths, suddenly, with tremendous drive, leapt out of life's burrows and embarked upon a new journey. And the roots of this turning point, if you remember, struck when Yizhak Rabin was young, when back in his speech on Mount Scopus, soon after the Six Day War, he said that we Jews are incapable of the joy of conquerors and victors. So he said – and yet a Jew came and took his life.

And longing for a man who is part of a generation, a generation of youth who is dying before our very eyes. A single, different generation – the Palmach generation. A generation that was the very opposite of parasitism, of evasion, of messianism, of glory, of extremism, of demagoguery. A generation that snickered when praised, but yes, a silver platter and yes, a kind of comradeship. And the rain, it seems, falls yet on the faces of the living comrades who cover their faces, and on the faces of the dead comrades who cover them no more. And how chilling was fate's irony, that to all the appellations given to Rabin, this terrible and unnecessary title was added – the Palmach's final fallen soldier. And thus more longing, longing for ourselves, for that direct and honest and value-based and courageous part of us that is stealing away from our souls.

And the worst longing, the longing of a family, the longing of love from which there is no refuge. The longing of a wife, the yearning of a sister, the longing of a son and daughter, the longing of a close friend, of a granddaughter and grandson, the yearning of an empty bed, a lone chair at the table, the longing of a caress, a photograph album, longing shaped into memories, here my husband stood, here my father sat, here was my brother, here my grandpa fell.

And what now? Indeed, remembrance. The deceased's final weapon and the sword of his friends. And thus, by remembering, we shall avenge him. Not by warring with our brothers, not with divided tribes, but with the good old weapon, the Jewish arms that have stood the test of time – an exceedingly long and sharp memory. We, who remember all the rabid fools throughout history, shall remember this murder too; remember who was slain, and who had killed, and shall not forget.

KADDISH

Glorified and sanctified be G-d's great name. (Amen):

Throughout the world which He has created according to His will. May He establish His kingdom in your lifetime and during your days, and within the life of the entire House of Israel, speedily and soon; and say, Amen:

May His great name be blessed forever and to all eternity:

Blessed and praised, glorified and exalted, extolled and honored, adored and lauded be the name of the Holy One, Blessed be He. (Blessed be he):

Beyond all the blessings and hymns, praises and consolations that are ever spoken in the world; and say, Amen.

May there be abundant peace from heaven, and life, for us and for all Israel; and say, Amen.

He who creates peace in His celestial heights, may He create peace for us and for all Israel; and say, Amen.

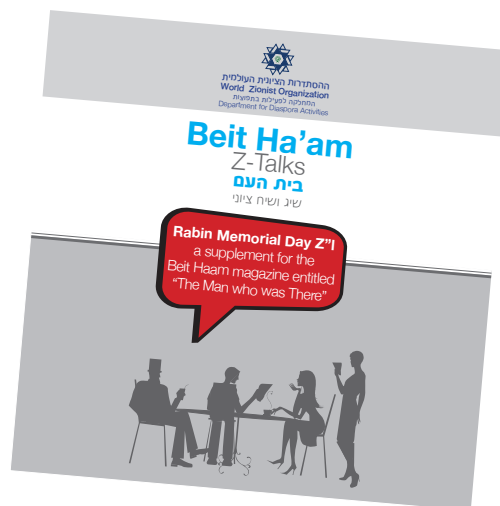
Please find a selection of texts for the ceremony in the Beit Ha'am supplement entitled "Rabin Memorial Day Z"l":

Murder Report / Shlomo Artzi - page 3

I've heard that such a political assassination / Haim Guri - page 4

To the Couch Theater Camp / Amos Oz - page 5

The tractate of Yoma, page 9b - page 5

The Sacrifice of Isaac /

words and music: Naomi Shemer

Take you son

Your only son whom you love

Take Isaac

And offer him for a burnt offering

Upon one of the mountains in the

Land of Moriya

And from all the mountains in this land

A great cry shall be heard:

Behold the fire and the wood

And behold the lamb for the burnt offering

O merciful Creator of the world

Lay not your hand upon the lad

Lay not your hand upon the lad –

Even if we live long and get old
We shall not forget that the knife had
been stretched
We shall not forget your son
The only one whom we loved
We shall not forget Yizhak

<https://www.youtube.com/watch?v=pKG18l8eD4U>

YIZKOR

Let us remember the comradeship he displayed as a soldier, a warrior, a commander, and Israeli army general, since the days of the Palmach and the IDF. Let us remember the warrior who longed for the day that he could beat his sword into a ploughshare, sit without fear beneath his vine and fig tree and enjoy the fruits of peace.

Let us remember the statesman who predicted a different future for the Jewish People, fought the battle for peace and fell at the dawning of a new age. Let the Jewish People remember and cherish the memory of the Prime Minister of Israel, Yitzhak Rabin, of blessed memory.

May the Jewish People have the wisdom to mourn the vision and the mission that have ended.

May G-d remember the soul of Yitzhak, son of Rosa and Nehemia Rabin, soldier, officer and leader. A statesman, who having turned a dream into reality, was plucked by the bullets of a murderer from his own people, from a world of deeds, a world of peace, and a world of vision.

May his soul be bound up in the bond of eternal life.

El Maleh Rachamim (Merciful G-d) – the IDF Chief Cantor

[O G-d, full of mercy, Who dwells on high, grant proper rest on the wings of the Divine Presence, in the lofty levels of the holy and the pure and the brave, who shine and gleam like the glow of the firmament for the souls of the Prime Minister and Minister of Defense Lieutenant General Yitzhak Rabin, son of Nehemia and Rosa, who was assassinated by a miscreant, and his wife Leah Rabin, daughter of Gusta and Haim Schlossberg, who has passed away, because we are praying in remembrance of their souls. May their resting place be in the Garden of Eden. Therefore may the Master of Mercy shelter them in the shelter of His wings for Eternity; and may He bind their souls in the Bond of Life. Hashem is their heritage, and may they repose in peace on their resting place, and stand up for their allotted portion at the end of the days. Now let us respond: Amen.]

https://www.youtube.com/watch?v=gwHS5HC_UJU

Yitzhak Rabin, the Peace Rally, Tel Aviv, November 4, 1995

"Allow me to say, I am also moved. I want to thank each and every one of you who stood up here against violence and for peace. I have always believed that the majority of the people want peace, are prepared to take risks for peace. And you here, by coming to this rally, along with the many who did not make it here, prove that the people truly want peace and oppose violence. Violence is undermining the very foundations of Israeli democracy. It must be condemned, denounced, and isolated. This is not the way of the State of Israel. Controversies may arise in a democracy, but the decision must be reached through democratic elections. Peace has its enemies, who try to harm us in an effort to jeopardize peace. Without partners for peace, there is no peace. It entails difficulties, even pain. Israel knows no path devoid of pain. But the path of peace is preferable to the path of war. I say this to you as someone who was a military man and minister of defense, and who saw the pain of the families of IDF soldiers. It is for their sake, and for the sake of our children and grandchildren."

Concept & Development: Department for Diaspora Activities, WZO 5775-2014

Main Editor: Gusti Yehoshua Braverman

Editor: Erella Goren

Coordinator & Production: Osnat Dvorkin

This booklet is for internal educational use only

If you are interested in using the **“Beit Ha’am”** program please contact the Department for Diaspora activities at: BeitHaam@wzo.org.il

**“Rabin was
always there in
the right role” –
Avihu Ronen**

This supplement is a collection of texts on dialog and the boundaries of legitimate discourse in a democracy and the Jewish-Zionist world. Rabin’s Memorial Day should center on dialog and the boundaries of both discourse and action, and be utilized to teach such values. As educators, we must challenge the children to think about these issues and fight to ensure that Jewish, Zionist and democratic discourse is positive and imbuing. The texts contained in this supplement focus on these matters using sources linked to Rabin’s assassination and to Operation Protective Edge.

The **“Beit Ha’am”** program was developed by the World Zionist Organization's Department for Diaspora Activities with the intention of encouraging dialogue about the meaning of Zionism in the 21st century, whether the Zionist vision has been accomplished, and what is the role of the State of Israel for those who live abroad, and what is the shared vision. By using diverse content, including traditional and modern texts, movie clips, works of art, games, etc. We wish to promote a vibrant, critical, and relevant discussion concerning elements of Zionist identity in the 21st century.

The program invites its participants to discuss questions regarding personal, religious and philosophical identity, and to explore the meaning of political independence for the people living in Zion, and the reciprocal relationship between Jews who live in Israel and those who live in the Diaspora. This is an opportunity for everyone, regardless of prior knowledge, to learn, think, discuss, contemplate, and become familiar with what Zionism means to him or her.

“Beit Ha’am” contains 12 different activity booklets on different subjects. The Beit Ha’am program currently exists in Hebrew, English, Spanish and Portuguese, and can be translated into other languages upon request. The program is suitable for a range of ages and variety of local needs and different communal issues. In addition, the Department produces educational materials for special dates and holidays.

The staff members of the Department for Diaspora Activities are at your service for assisting you in planning seminars, long term courses, training local **“Beit Ha’am”** facilitators and group leaders, as well as providing professional facilitators for your community. We will be happy to receive feedback, comments and ideas that may help us continue to further develop tools to enhance the Zionist narrative. We wish you a fruitful and meaningful experience,

Gusti Yehoshua Braverman, Head of the Department for Diaspora Activities

ההסתדרות הציונית העולמית
World Zionist Organization
המחלקה לפעילות בתפוצות
Department for Diaspora Activities

Beit Ha'am

Z-Talks

בית העם

שיג ושיח ציוני

Rabin Memorial Day ז"ל

Suggested text
for a ceremony

